

Kl. 10:53

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Det bliver sjældnere og sjældnere, at forbrugerne bruger kontanter til at klare dagligdagens små og store indkøb med. Det bliver hyppigere og hyppigere, at de selv klarer indkøb, regninger og andre handler, derunder pengeoverførsler, via internettet. Sidste skud på stammen er foreløbig muligheden for at købe og betale varer og tjenesteydelser via mobiltelefon. Det kræver nogle faste og ensartede regler på området ud over dem, som allerede har eksisteret i en rum tid. Den gældende lov om betalingsmidler har længe trængt til at blive revideret.

Ministeren har derfor med dette store lovforslag til hensigt at skabe et ensartet regelsæt for alle typer af betalingstjenester, og lovforslaget er af den grund meget teknisk i sin karakter. Mulighederne for overførsler fra konto til konto og for andre pengetransaktioner er i dag så mange, at det er rimeligt at udvide loven om visse betalingsmidler til at omfatte alle betalingsmidler, således at alle eksisterende betalingstjenester er omfattet.

Dette forslag er udsprunget af et EU-direktiv, som er grundlaget for arbejdet med at skabe et indre marked for betalingstjenester, og dette kan vi naturligvis tilslutte os.

Ministeren mener, at denne videreførelse af loven om betalingsmidler direkte vil give forbrugerne en bedre retsbeskyttelse. Ifølge lovforslaget skal alle typer betalingstjenester give forbrugerne en stribe oplysningskrav, som skal gøre forbrugerne bedre i stand til at træffe et valg. Det ser vi som selvfølgelig og naturligt, i takt med at betalingsservicetyperne bliver flere og flere.

Vi er også tilfredse med, at de hidtidige regler om hæftelse ved uberettiget brug af betalingsmidler fastholdes, så det er udbyderne af betalingsinstrumentet, der hæfter for enhver uretmæssig brug af betalingskort og lignende. Det kan aldrig være forbrugerne, der skal være økonomisk ansvarlige for, at andre har misbrugt betalingskortet eller andre betalingstyper. Det er så en nyhed, at betalingstjenester skal være godkendt som en art pengeinstitut, hvad der vil gøre det mere trygt for forbrugeren at foretage pengeoverførsler ad disse kanaler. Det er også nyt, at ministeren indfører et nyt begreb, nemlig betalingsinstituttet. Denne type virksomhed er ikke en ny slags bank, fordi den udelukkende skal kunne bruges ved pengeoverførsler.

Af det øvrige indhold skal jeg kun nævne, at dankortforliget, som Socialdemokraterne deltog i i 2005, er videreført, hvad angår gebyrreglerne. Det er meget omfangsrige og meget komplicerede høringssvar, udvalget har modtaget, og jeg kan af gode grunde ikke komme ind på alle de indvendinger, de 13 høringssvar med bemærkninger har opstillet, dog vil jeg rette øjnene imod Forbrugerrådsmandens kommentarer til forslaget § 62 om hæftelses- og ansvarsrettigheder. Forbrugerrådsmanden mener, at der er sket en overfortolkning af begrebet personlig sikkerhedsforanstaltning uden dækning i lovteksten. Den indvending hører jeg også gerne ministerens kommentarer til enten her eller i udvalgsarbejdet.

Vi skal også notere os med tilfredshed, at forslaget ikke følger Dansk Erhvervs kongstanke om at lægge alle gebyrer for transaktioner på betaleren, det princip håber vi ministeren vil stå ved, også ved den kommende revision af lov om dankort til næste år.

Med det stigende antal bekvemme muligheder for at benytte nettet til bestilling og betaling af varer og tjenesteydelser stiger også risikoen for, at forbrugerne bliver bedraget på en række forskellige måder. Det gælder ikke bare de mindre udspekulerede former for svindel, såsom at aflure en dankortbruger en pinkode, det gælder især for bedrageri i forbindelse med de nationale og grænseoverskridende overførsler. Vi har for nogle få uger siden set, at ca. 6.000 brugere af Netbank lige pludselig blev afskåret fra at bruge denne service på grund af et ondartet hackerangreb. I sidste uge advarede leder af Forbruger Europa, Peter Fogh Knudsen, i 24 timer mod svindlere i cyberspace, altså dem, som tilsyneladende sætter varer til salg, men som kun indkasserer penge for varerne, hvorefter forbrugerne så aldrig ser dem. Fra Western Unions talsmand lyder det om det samme, at forbrugerne kun skal købe de steder på nettet, hvor man kan betale med kreditkort. Jeg vil derfor bede ministeren om at belyse, hvad det foreliggende lovforslag vil betyde for at forhindre snyderiet på nettet.

Endelig er der kommet en henvendelse fra Forbrugerrådet, som specielt fremhæver nogle ændringsmuligheder i § 75, som vi vil have nærmere uddybet i udvalgsarbejdet.

Med disse korte bemærkninger kan jeg tilslutte mig forslaget på Socialdemokraternes vegne, idet vi i løbet af udvalgsarbejdet naturligvis vil have mange kommentarer til de problem-